am antsliberen.

Roman
af
Rosenthal-Bonin.
Paa Dansk ved
L. Reiffenstein-Hansen.

(Fortsat.)

Det passer altsammen," sagde Paul. De hørte til Besætningen paa „Donna," Kaptejn van Heeren af Rotm, og blev optaget i Søen af „Leo-

Det forholder sig rigtig."

De er," hørte Dortche videre, „efter sition fra Holland arresteret og følge os.'

Indfelig stod Dortche i Værelset hos rne.

Mine Herrer, jeg har i lang Tid t denne Mand, jeg er en Datter af der angives at være bestjaalen; Mand er uskyldig jeg indestaar for — jeg vil stille Kaution."

Min Dame, vi har ikke at undersøge domme, men kun at udføre en Ordfra Brysel," svarede Politimæn-

Jeg vil stille ti — tyve Tusind nks i Kaution, og Manden vil ikke ne sig her fra Stedet," sagde Frøken der.

Frøken, i dette Tilfælde kan Kaution modtages, Manden maa udleveres,"

ede Herrerne høfligt.

Saa lev vel, Hr. Sivers," sagde tche næsten grædende. „Vi vil ind-

e i Amsterdam samtidig."

Lev vel, Frøken, hjærtelig Tak for es Deltagelse," svarede Paul.

Dortche forlod Værelset i stærk Sindsgelse og skyndte sig ned ad Trap-

Paul pakkede sine faa Ting sammen, Afsked med Fyrmesteren og gik med ktiet til Byen, medens samtidig Frø-Snyder ilede til sit Hotel og befalede forbausede Kammerjomfru at pakke men og forlange Regningen.

Det skete, og Frøken Snyder hjalp med, idet hun uafbrudt saa paa Ur-endelig var man færdig, og saa Tiefter Pauls Afrejse tog Dortche med get til Holland.

Rebekka Elmenreich havde oplevet nohørt. Hendes Broder Samuel havved sin Prokurist underrettet hende at hendes Pension var forhøjet til hundrede Thaler, hvoraf Beløbet for første seks Maaneder medfulgte Skri-

Den gamle Dame blev dybt grebet denne Efterretning og græd af Glæover sin Broders Godhed; — hvad der har tildraget sig, tænkte hun. det staar i Forbindelse med det elige Forhør, man nylig underkamig? Jeg troede, at han vilde undge mig alt, og nu gjør han mig rig. det den venlige Mand med den krose Næse, der har bevirket det? Naa, i Fald er det smukt af min Broder! de jeg blot tidligere haft de Penge, ede den gamle Kone, saa kunde jeg forsket efter min Søn og maaske fundet ham, jeg kan ikke tro, at han od. Men nu er det for sent, tyve er en lang Tid, og jeg er bleven for mel og svag. Min Broder maa jeg være taknemlig, jeg har krænket ham rdt, han havde Ret, da han sagde: „Han løber fra Dig, han er en haardtet Kristen, han elsker ingen anden sig selv, han vil gjøre Dig ulykkelig." an tog fra mig," mumlede den gamle me, „han var som forhekset af hin de Kvinde; men at han skulle have ladt mig og Barnet til vor Skjæbne, er sikkert død, Samuel dømmer ham haardt."

Den gamle tog derpaa sit Shawl og uundværlige Regnskjærm og gik ned Stranden.

Strikkende som al Tid sad hun der og ud over Cuxhaven. Hun fulgte Røaf de fjærne Dampere, saaledes som havde gjort det i de sidste tyve Aar; Aar til Aar blev Haabet mindre, og var nu kun af gammel Vane, at hun skarpt spejdede efter Skibene; efter le Timers Forløb rejste hun sig og hen til Byens Præst, der al Tid havde vist sig forekommende mod hende, uagthun ikke kom i Kirken.

„Hr. Pastor," sagde hun, „tør jeg fra af tilbyde Dem, hvad jeg strikker, for fattige?"

„Har De faaet en Arv, kjære Frø?" spurgte Præsten.

„Nej, min Broder har udsat en saa lig Pension för mig, at jeg ikke mere over at arbejde för Penge; men jeg ikke lade være med at strikke, det er den mig en Nødvendighed."

„Saa ønsker jeg Dem til Lykke med Deres forbedrede Livskaar, det glæder mig meget, og jeg modtager Deres Tilbud med Tak. Tillad mig nu et Spørgsmaal, som i lang Tid har op'aget mig — De tilhører, som jeg ved, vor Tro — jeg spørger ikke af Nysgjerrighed, kjære Frøken, og vil paa ingen Maade knytte en Bebrejdelse dertil — hvorfor besøger De aldrig vor Kirke?"

„Hr. Pastor, det skal jeg sige Dem. Jeg har af Kjærlighed til min Mand ladet mig døbe — jeg holder lige saa meget af de Kristne som af Jøderne — men mit Hjærte føler jødisk — det forekommer mig, at Pillerne og Murene i Deres Kirke maatte styrte ned over mig til Straf fordi jeg har trængt mig derind; og jeg har kun et Ønske, Hr. Pastor — et Ønske, som dog aldrig kan opfyldes — det nemlig at blive begravet mellem fire Brædder paa den jødiske Kirkegaard med Potteskaar paa Øjenlaag og i Hænderne, saaledes som vor Lov foreskriver det."

Den gamle Dame tav dybt bevæget.

Præsten følte sig ogsaa grebet.

„Det vil næppe lade sig gjøre, kjære Frøken," svarede han blidt, „selv om vi blev enige derom, vilde Deres Trosfæller aldrig tillade det — desuden maatte De træde tilbage til Jødedommen."

„Det kan jeg ikke gjøre," sagde hun, „jeg kan ikke skifte min Tro som et Klædningsstykke."

„De har Ret — det mener jeg med. Men ogsaa paa vor Kirkegaard vil De finde den evige Hvile," trøstede Præsten hende.

„Det haaber jeg," svarede den gamle Dame. „De maa ikke være vred, fordi jeg har haft saadanne Tanker."

„Jeg saa helst, i Deres egen Interesse, at De følte Dem tilfreds i vor Kirke, Frøken, men nu som før har De min fulde Agtelse, og trænger De nogen Sinde til Hjælp, saa kom til mig, De skal al Tid i mig finde en god Sjælesørger og oprigtig Raadgiver ogsaa i verdslige Sager."

Den gamle Dame tog Afsked og gik hjem, hvor hun satte sig til at skrive et Brev til sin Broder:

„Kjære Samuel!

Din Godhed har rørt mig dybt, jeg ved ikke, om jeg er værd at modtage den Velgjerning, efter at jeg har tilføjet dig saa megen Krænkelse. Jeg takker af hele mit Hjærte. Maatte Gud opfylde dine kjæreste Ønsker, jeg vil bede til ham hver Dag om dette.

Din Rebekka."

Brevet kom allerede næste Dag uaabnet tilbage.

Der stod med Samuel Elmenreichs egen Haandskrift:

„Adressaten kjender ikke Afsenderen."

Med et tungt Suk lagde den gamle Brevet i en Mappe, hvori hun opbevarede alle sine Papirer.

Rebekka lejede nu et Værelse til i det samme Hus, men forandrede ellers intet i sin tidligere Levemaade.

---

24. Kapitel.

Da Hr. Blomkist var kommen hjem fra det ubehagelige Besøg hos sin gamle Ven og Telegrafbureauet, fandt han en Skrivelse fra Mainzer-Firmaet, hvori der meddeltes, at Vinen var fra deres Kælder.

„Saa maa altsaa den Vin, som Skipperen bragte van Heeren fra Bremen, ogsaa være fra dette Firma," sluttede Hr. Blomkist. „Det er kun besynderligt, hvorfor van Heeren i Bremen afbestiller den samme Vin fra det samme Firma, og indlader det i Hamborg. Han havde rigtignok Ladning til Hamborg og tog Vinen som Returfragt, og han vilde ikke betale Losse- og Havnepenge en Gang til i Bremen.

Egentlig vedkommer denne Assurancehistorie ikke mig, alligevel er jeg nysgjerrig efter at erfare, om Mainzer-Firmaet ogsaa har sendt deres Vin til Bremen, og van Heeren er ren i den Sag, — saa kunde man maaske hjælpe ham lidt."

Hr. Blomkist sendte en Forespørgsel til Firmaet og tog saa tilbage til Amsterdam.

I Ostende havde man skyndt sig — om Aftenen kom Hr. Blomkist til Amsterdam, og henad Morgenen den af ham saa længe søgte Arrestant.

Han blev anbragt i det gamle Raadhus, en mægtig massiv Bygning med mange Vinduer og et smukt Taarn.

Snart udbredtes det Rygte i Hovedstaden, at Diamanttyven var fanget, og at det var den Matros fra „Donna Anna," som havde stukket Skibet i Brand og derefter i et Anfald af Sindsforvirring var sprunget over Bord.

Agenterne telegräferede til Forsikringsselskabet i Rötterdam, og dette sendte straks en Mand, som skulde anklage Matrosen for Brandstiftelse.

Da Hr. Blomkist fik Underretning om Arrestantens Ankomst, bad han straks Retslægen om at undersøge, hvorvidt Forbryderen skulde overføres til Sindssygeafdelingen eller kunde underkastes et retslig Forhør.

Lægen kom straks tilbage og meldte, at Manden var fuldstændig rask paa Sjæl og Legeme, og at et pludselig indtrædende Vanvid efter al Sandsynlighed var umuligt.

Hr. Blomkist gik nu til Fangen, ikke lidt nysgjerrig efter at se den Mand, der efter Haanden havde lagt saa stort Beslag paa hans Interesse.

Han fandt Paul ivrigt læsende i en Oversættelse af Homer, saa rolig og ligegyldig, at Opdageren blev i høj Grad forbauset.

„Paul Sivers?" spurgte Hr. Blomkist.

Paul svarede:

„Ja, det er mig."

„Mit Navn er Blomkist, paa Embedsvegne har jeg med Deres Sag at gjøre — De har naturligvis skilt Dem af med Diamanten fra Snyders Sliberi?"

„Aldeles ikke," svarede Paul. „Jeg antager, at en Forbryder, som flygtede med en saadan Værdigjenstand, vilde bære sig anderledes ad, end jeg har gjort."

„Hvorledes mener De?"

„Jeg mener at en saadan Tyv vilde reservere sig nogle Penge, med hvilke han bedre kunde komme bort, end naar han ikke havde en Gylden, saaledes som Tilfældet var med mig. Jeg tog fra Amsterdam med firsindstyve Cents, og faldt om af Udmattelse og Sult i Rotterdam. Jeg behøvede heller ikke at tage Diamanten."

„Hvorfor ikke?" spurgte Hr. Blomkist forundret.

„Fordi jeg ikke havde Brug for Penge. Jeg har ingen Fornødenheder, jeg elsker ikke stærke Drikke, spiller ikke Kort, holder mig fjærnt fra Damebekjendtskaber — jeg boede anstændigt, spiste efter min Smag, tilbragte min Fritid i Bibliotekets Læsesal. Hvis Hr. Snyder ikke havde jaget mig bort, vilde jeg have levet lige saa vel tilfreds. Jeg ønskede mig det ikke bedre."

Hr. Blomkist saa længe og skarpt paa den smukke unge Mand — længere end han nogen Sinde før havde set paa en Forbryder.

„De kan heller ikke forklare Dem, hvorledes Stenen er kommen ud af Kassen? Har De ikke nogen Formodning derom?"

„Jeg ved ikke andet om Dimanten, end at den blev slebet af en Arbejder Buiten; men Formodninger, der muligvis kunde føre til en uskyldigs Fængsling, vil jeg ikke udtale over for en Politiembedsmand."

„De har sat Ild paa „Donna Anna" — af hvilken Grund?"

„Jeg? Paa „Donna Anna?"" raabte Paul forbauset. „Hvem siger det?"

„Kaptejn van Heeren og Styrmanden, Ben Halim."

„Jeg har lige saa lidt sat Ild paa „Donna Anna," som De, min Herre — hvorfor skulde jeg begaa saadan en Forbrydelse, i hvilket Øjemed, jeg maatte jo være forrykt."

„Det siger man ogsaa; De var fra Forstanden i det Øjeblik, paastaar man."

„Hvem paastaar det?"

„Kaptejnen, Ben Halim og hele Mandskabet."

„Sagen er ganske ligefrem," sagde Paul, „jeg opdagede Ilden og løb op paa Dækket for at melde det, saa greb Negeren mig og forsøgte at kaste mig i Vandet."

„Negeren?" — spurgte Hr. Blomkist forundret. „Hvad kunde foranledige Negeren til det?"

„Jeg vilde synes ubeskeden, om jeg sagde det". —

„Lige over for mig gives der ikke Beskedenhed og Ubeskedenhed. Det drejer sig om Deres hele Fremtid — som kan blive skrækkelig — det maa jeg udtrykkelig gjøre Dem opmærksom paa."

„Det falder mig vanskeligt, fordi jeg ogsaa maa trække en meget agtværdig Dames Navn ind i den Historie."

„Den Dame vil tilgive Dem, naar hun ved, om hvad det drejer sig for Dem."

„Det er Frøken van Heeren," sagde endelig Paul tøvende.

„Og Negeren var skinsyg paa Dem i Anledning af denne Frøken? Kunde den Afrikaner da gjøre sig noget Haab med Hensyn til Frøkenen, havde han Grund til at være skinsyg?"

„Det sidste sikkert ikke, det andet ved jeg intet om. Frøken van Heeren bad mig være paa Post över for Negeren, og hendes Advarsel var vel begrundet, som det viste sig."

„De er, som jeg ser, en Mand med Dannelse og Opdragelse, og det gjør mig ondt at vide Dem i en saadan Stilling. Men der er altfor mange Indicier mod Dem til at De kan vente at gaa ud af Sagen uden en meget nøjeln derøgelse. Jeg raader Dem til at have Taalmodighed og i alle Tilfælde at blive ved Sandheden. Det System er den uskyldiges Beskyttelse og Afvigen derfra er en Snare for den skyldige. De vil endnu have mange Forhør tilbage. Vær da bestandig aaben og ærlig, tal uden Forbehold, det vil sikkert godtgjøre Deres Uskyldighed. —"

Saaledes forløb Hr. Blomkists første Møde med den saa længselsfuldt søgte Flygtning. „Er den Mand skyldig?" spurgte Opdageren sig selv, da han forlod Raadhuset. „Det er den første anklage i min Praksis, der giver mig en vanskelig Gaade at løse. — Jeg har bragt ham til Stede, dermed er min Virksomhed forbi. Nu maa Undersøgelsesdommeren og Statsadvokaten fortsætte. Men har jeg maaske forfulgt en uskyldig og trukket ham for Straffedommeren? Det uhørte Tilfælde kunde gjerne indtræde, at en Opdager, efter først ved alle Midler at have faaet fat i den mistænkte, bagefter, overbevist om hans Uskyldighed, lige saa ivrig forsvarer ham. Det vilde være underligt, men jeg er kommen i Tvivl, siden jeg talte med det Menneske."

---

25. Kapitel.

Hr. Ottomar Snyders Bolig var i en Fløj i Stuetagen af den store Fabriksbygning, der laa ogsaa Frøken Dortches prægtig udstyrede Værelse.

Funktionærerne paa Fabriken maatte passere forbi Frøkenens Vinduer, deraf kom det, at hun ofte havde set Paul, hvis paafaldende smukke Ydre beskjæftigede hendes Fantasi meget.

Dortche Snyders Moder var allerede tidlig død og efterlod Datteren en uangribelig Formue af fire Hundrede Tusinde Gylden — men det var der ingen, der talte om, thi Snyders Hus hørte til de rigeste i Amsterdam, hvad der vilde sige meget.

Det gik meget borgerlig til hos Snyder, dog blev der aldrig taget Hensyn til Omkostningerne. Husets Chef, Ottomar Snyder, en høj, bredskuldret Mand med noget grove Træk, men kloge Øjne, var fuldstændig Forretningsmand og dannede baade i sit Ydre og Væsen en afgjort Modsætning til Datteren. Han var afmaalt, eftertænksom, lidet talende og en Fjende af alt Fantasteri og Sværmeri.

Hun blomstrende som en Rose, fuld af Livskraft og Livslyst, Gjenstand for mange pludselige Indfald, som hun ofte haardnakket holdt fast ved, og dertil god, kjærlig og fejelig, men til Tider meget energisk og viljestærk. Maaske var hun Faderens et og alt, netop fordi hun var hans komplette Modsætning.

* * *

Hr. Ottomar Snyder sad i sit Privatværelse; han havde lige drukket sin Kaffe og læste nu Morgenavisen, da Døren med et rask Tag blev aabnet, og Dortche rejseklædt traadte ind.

„God Morgen, Papa!" raabte hun i synlig slet Humør.

„Er Du allerede kommen tilbage?" udbrød Hr. Snyder overrasket. „Du har jo kun været borte i fjorten Dage og vilde dog ogsaa rejse til Interlaken Hvad er der gaaet Dig imod i Ostende?"

„Jeg er bleven ked af at være der, Fader."

„Saa pludselig? Dit sidste Brev omtalte Livet i Ostende meget begejstret, hvorfor er det ikke længer saaledes?"

„Fordi Paul Sivers maatte bort derfra." —

„Hvem, Dortche?"

„Paul Sivers, Papa."

„Saa var han der altsaa, jeg tog slet ikke Hensyn til den af Dig opdagede Lighed, Du finder jo ofte besynderlige Ligheder. — Senere omtalte Du ham ikke mere — her ansaa man ham for drukner og det samme mente Hr. Blomkist — jeg vilde dog underrette Hr. Blomkist; men hvad havde det at gjøre med dit Forblivен i Ostende?"

„Han er bleven arresteret uskyldig, og det vil jeg ikke taale — Du maa straks sørge for hans Frigivelse, Papa."

„Maa jeg?" sagde Hr. Snyder leende, „hvorfor maa jeg? Du befaler mig det, ikke sandt?"

„Fordi Du har ladet en uskyldig fængsle," svarede Dortche meget alvorlig.

„Hvoraf ved Du det?"

„Jeg har spurgt ham."

„Du? — hvor da?"

„Paa Fyrtaarnet. Han sagde, at han var fuldstændig uskyldig, og at en anden, jeg tror han hed Buiten, kunde have taget Diamanten, fordi han spillede Hasard." (Fortsættes.)

Ride, ride, Ranke! Til Chicago lad os stræve, der vi skal til Hjemmet sanke

Santa Claus's Sæbe

Naar Rengjøring gjeldte og Vaskningen af Klær det steds' og altid hedte: „Velkommen atter her!"

FAIRBANK'S SANTA CLAUS SÆBE

er den bedste at bruge for alle Husholdninger. Alle Kjøbmænd har den.

Fabrikeres blot af

N. K. FAIRBANK & CO.,
CHICAGO.

WEYMAN'S

HVARFÖR är WEYMAN'S Köpenhamns Snus BÄST?

Det tillverkas af den finaste bladtobak som fins, och en omsorgsfull och stadig tillsyn vid dess tillverkande garanterar för dess qvalitet. Svart Snus, liksom fint vin, behöfver ålder för att bli fullkomligt och för att förebygga alla obehagliga verkningar vid dess bruk. Är af tillmogd, praktik och erfarenhet kommen tillvägagångssätt att tillverka ett första klass[illegible]

Köpenhamns Snus

Beltet er den billigste Læge.

Vor Tids bedste og mest vidtrækkende Opfindelse er Dr. Owens elektriske Belter. Intet andet Belte eller Apparat kan opvise saa storartede og enestaaende Resultater. Den største Tvivler maa blive overbevist ved at læse alle de Breve og edsvorne Takkeskrivelser som stadigen indløber. Skriv efter Katalog og overbevis Dig selv.

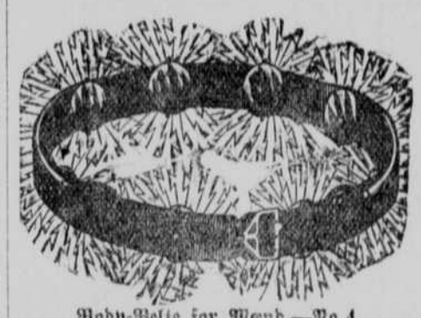

Body-Belte for Mænd.—No. 4.
Pris..... $20.00
Med Rygradsapparat..... 30.00

Body-Belte for Mænd.—No. 2.
Pris..... $10.00
Med Rygradsapparat..... 15.00

Det bedste Belte i Verden.

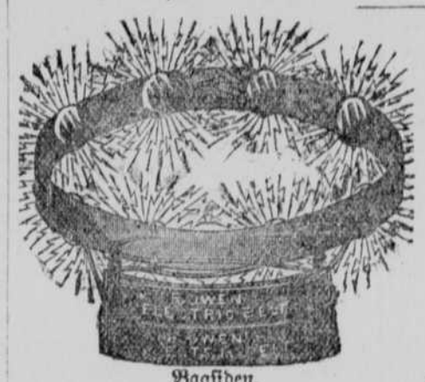

Bagsiden.
Dame-Belte No. 4.
Pris..... $20.00
Med Rygradsapparat..... 30.00

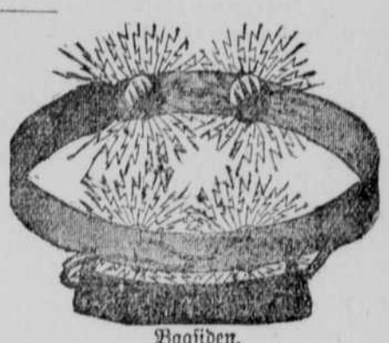

Bagsiden.
Dame-Belte No. 2.
Pris..... $10.00
Med Rygradsapparat..... 15.00

Skriv efter vor Katalog, der indeholder mange nyttige Meddelelser, som sendes til enhver, der indsender 2 Cents Frimærke og Adresse.

The Owen Electric Belt & Appliance Co.,
201-211 STATE ST., CHICAGO. ILL.

Grand Island Marble Works.
I. T. PAINE & Co. Ejere.

Minde- og Gravstene
af Granit eller Marmor
— samt —
Indhegning for Begravelsespladse.
Grandlelend, - Nebr.

SPAR PENGE

VI BETALES PORTO.
10 Dages fri Prøve.
De sendes overalt og til enhver i hvilket som helst Antal og til Forlangende prøver, [illegible] ret i 10 Aar. Skriv efter gratis Katalog.
CASH BUYERS' UNION
162 W. Van Buren St. B 534, Chicago, Ill.

OZMAN'S ORIENTAL SEXUAL PILLS

Sure, Prompt, Positive *Cure for Impotence, Loss of Manhood, Seminal Emissions, Spermatorrhea, Nervousness, Self Distrust, Loss of Memory, &c. Will make you a STRONG, Vigorous Man. Price $1.00, 6 Boxes, $5.00. Special Directions Mailed with each Box. Address*
Ballard Snow Liniment Co.,
2919 Lucas Ave.
ST. LOUIS, - MO.

Dr. Peter's
KURIKO

er et af Nutidens bedste Lægemidler. Den driver Sygdomsspirer ud af Legemet, bringer god Appetit og sørgende Søvn og sætter alle Organer i perfekt arbeidsdygtig Stand.

Medicinen er sammensat af 33 forskjellige Bestanddele, væsentligst fra Planteriget, og har været sendt og brugt i over hundrede Aar. Den anvendes med stort Held i de fleste af de i det daglige Liv forekommende Sygdomstilfælde, samt i Sygdomme, som stamme fra Blodet, saasom:

Forstoppelse, Hovedpine, Leversygdom, Galdesyge, Gulsot, Rheumatisme, Vattersot, Gigt, Dyspepsia, slet Fordøielse, Koldfeber, Rosen, Finner, Kuldegysninger og Feber, Kjertelsyge, Skurv, Stab, Orme, Ringorme, Bylder, Udslet, kræftartede Geverter, Værk og Saar, Smerter i Bensystemet, Afmagring, Fruentimmersygdomme, Kraftløshed, Bronchitis, Nyresygdomme, Mæslinger, Nygimerter, Svimmelhed, o. s. v.

Skulde De lide af en eller anden af de ovennævnte Sygdomme, bør De prøve **KURIKO**, men se endelig til, at De faar den virkelige **KURIKO** og ikke „noget som er lige saa godt" eller „akkurat det samme," men sikre Dem at De faar **Dr. Peter's KURIKO**. Denne sælges ikke paa Apothekerne, men kun hos lokale Agenter. Hvis der ikke skulde bo nogen saadan i Deres Nærhed, saa tilskriv

Dr. Peter Fahrney,
119 S. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Dr. Lucas PRIVATE DISPENSARY.
68 Randolph Street, CHICAGO, ILL.
Skriv efter Spørgsmaalsliste angaaende private, nervøse og kroniske Sygdomme.